

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

LXIX. De Cathedrali Ecclesia Cingulana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

arceat, Vobis, Dilecti Filii, Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Augusti MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXIX.

Restituitur primævo suo Cathedralis honoris fastigio Ecclesia Cingulana; necnon æque principaliter Auximati unitur; & privilegiis ornatur.

Const. ed. 1725. Jul. 16. P. 2. confirmata & innovata fuit erectio Ecclesie Setin. in Cathedralē, & ejus unio cum Ecclesia Terracinen.

Dat. 20. Aug. 1725. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a consuetudine Romanæ Ecclesie custodiendi Ecclesias Episcopales.

ROMANA Ecclesia, quæ supra cæteras totius Orbis a Christo Domino primatum obtinuit, interdum ob ingruentes calamitates, plurimum Ecclesiarum Episcopaliū custodiam, & regimen unius vigilantia committere, & simul eas jungere consuevit, ne oves Dominicæ, Pastoribus suis viduata, lupo veniente, mortis discrimen incurrerent. Cessantibus vero peculiaribus causis, & necessitatibus, ob quas ejusmodi Ecclesie cum suis mensis, Diocæsis & territorii simul coaluerant, illisque iterum clerici, populique frequentia, & pietate florentibus Romani Pontificis, ut communis parentis de filiorum gaudio solliciti, providentia, honoris Episcopalis elogium, quod culpa non sua pridem amiserant, eis post sæculorum memoriam seorsum indulgere, & postliminio restituere non dedignatur.

Demonstratur Cingulum Piceni Civitatem, olim Episc. Cathedra claruisse.

§. 1. Hæc animo revolventes, accepimus, Cingulum, Piceni Civitatem, veterum magistratum fama percelebrem, inter Ecclesias, speciali Provincia Romani Pontificis comprehensas, Cathedræ Pontificalis gloria claruisse, ubi Exsuperantius, præcipuus ejus patronus, cujus sacre exuvie ibidem coluntur, aliique Cingulani Antistites sedisse memorantur, & præsertim Julianus, felicitis recordationis Vigilii antecessoris nostri laborum & itinerum comes, quem una cum aliis Collegiis suis Comprovincialibus Episcopis, ex veteris disciplina Ecclesiastica regula, Constantinopolim sequutus est, cumque is post Valentinum Silvæ candidæ Episcopum Vigilii constituto adversus Tria Capitula in Urbe regia subscripsit, & semel, iterumque ab eodem Vigilio laudatur in sententia contra Rusticum, & Sebastianum Sanctæ Romanæ Ecclesie Diaconos, eidem Vigilio rebelles, Constantinopoli similiter edita. Ad hæc Pelagius, pariter Sanctæ Romanæ Ecclesie Diaconus, qui & ipse prædicti Pontificis constituto una cum Juliano cæterisque subscripserat, in Petri cathedra Vigilii Syracusis defuncto successor datus, eidem Juliano ad Cinguli Episcopalem Ecclesiam reverso non unas literas exaravit, quædam injungens, Cingulani Episcopatus immunitatem, & patrimonium respicientia. At postmodum Barbaris Italiæ incumbentibus Cingulana Ecclesia cum tota sua Diocæsi, & territorio Auximatis Episcopi, tamquam proximi, curæ commissa est. Signa tamen, & testimonia luculenta primævi Episcopatus Cinguli nihilominus superfuerunt, ac etiam superflua. Ibi enim ab antiquis temporibus Præpositi, & Archiepiscopi dignitates cum insigni Collegio decem Canonicorum, sacras laudes Deo assidue canentium, hætenus

Postea vero Cingulanam Ecclesiam Auximatis Episcopi curæ commissam fuisse.

remanent. Præterea Cingulanam Civitatem, suo Episcopo ornatam, ubi earumdem Auximatis, & Cingulanæ Ecclesiarum Antistites sæpe, & diu moram traxerunt, & pro libitu suo trahunt intra, & extra decem millia hominum circiter colunt, pluresque ædes sacre, sex videlicet Religiosorum Ordinum, una Presbyterorum Congregationis Oratorii Sancti Philippi Neri, tres Virginum Deo sacrarum præter quinque piorum hominum Sodalitates, duo Xenodochia, & Mons pietatis, spectabilem reddunt: quæ quidem omnia singularem totius Civitatis Cingulanæ pietatem, & Dei cultum egregie patefaciunt.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 2. Cujus etiam Civitatis magna laus est, ex ea non paucos strenuos, & prænobiles viros sacris Ordinibus Militaribus, Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, Sancti Jacobi a Calatrava, sanctique Stephani, pro Christiana Religione contra Infideles tuenda, institutus, nomen dedisse, & hoc ipso tempore etiam dare. Igitur ob præmissa, quibus etiam recolendæ memoriæ Innocentius Papa XIII. Antecessor Noster, qui, dum Cardinalatus honore fulgebat, Ecclesie Auximati ex concessione, & dispensatione Apostolicis præfuit, permotus ex paternæ charitatis instinctu Cingulanam Civitatem, ejusdemque Ecclesiam antiquo Episcopalis cathedræ nomini, non superveniente obitu, restituisset, nos utriusque nomen hujusmodi restituere, & æquis dilectorum Filiorum ejusdem Cinguli civium votis, accedente ad ea consensu dilecti Filii Nostri Augustini Sanctæ Romanæ Ecclesie tituli Sancti Sixti Presbyteri Cardinalis Pipiæ nuncupati, Ecclesie Auximatis ex similibus concessione, & dispensatione, nunc Præfulis existentis, annuere volentes, eosque necnon dilectos etiam Filios Præpositum, Archiepiscopum, & Canonicos prædictos, illosque, & illorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, nostris, Cingulum, veteri Episcopali dignitate præstantem Civitatem, necnon ejus Ecclesiam Deo dicatam, in honorem Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in qua Præpositura, prima, & Archiepiscopatus, secunda, Dignitates, necnon decem Canonicatus, totidemque Præbendæ erectæ reperuntur, ejus Cathedralē fuisse, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo declaramus: eandemque primævo, & pristino suo Cathedralis honoris fastigio cum omnibus, & singulis privilegiis, indultis, facultatibus, præminentis, gratis, & immunitatibus suis restitimus, in antiquum, & pristinum statum reponimus, & plenarie reintegramus; cumque ejus territorio, Clero, populo, & Diocæsi, Ecclesie Auximati Coepiscopalem, & Concathedralem æque principaliter, ac per unum, & eundem illarum Præfulem æque principaliter regi, & gubernari, illique præesse debere, eadem Apostolica auctoritate, earumdem tenore præsentium, decernimus, & statuimus: ac insuper, si fortasse opus sit, idem Cingulum in Civitatem, illisque incolas in Cives, & Ecclesiam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in Cathedralē erigimus sub invocatione ejusdem Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, & in ea dignitatem, Sedem, & mensam Episcopalem cum omnibus, & singulis privilegiis, honoribus, juribus, & insignibus debitis, quibus alia Civitates, illarumque Cives, ac alia Cathedralis Ecclesie, illarumque Præfules, Capitula, & Canonici de jure,

Restitutio in pristinum Ecclesie Cingulanæ.

usu, stilo, consuetudine, aut alias quomodolibet utantur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, aut uti, frui, potiri, & gaudere quomodolibet poterunt in futurum.

Ordinationes quaedam.

§. 3. Cum obligatione, quod Civitas Cingulana, taliter decorata suis sumptibus erigat in Ecclesia prædicta Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis concedentem Cathedram Pontificalem, umbraculo, seu baldachino tectam, ad quam per gradus, juxta cæremoniale Episcoporum, ascendi possit. Præposituram vero, in eadem Ecclesia majorem post pontificalem, ac Archipresbyteratum, secundam, illius Dignitates, ac Canonicatus, & Præbendas, in dignitates, Canonicatus, & Præbendas, auctoritate, & tenore præmissis, de novo similiter perpetuo erigimus; distamque Ecclesiam Cingulanam, sic de novo per Nos erectam, eidem Ecclesiæ Auximati perpetuo, & æque principaliter unimus, itaut unus idemque Episcopus eis æque principaliter præsit; ac deinceps in quibuslibet scriptis publicis, & privatis, in actis Consistorialibus, Apostolicis diplomatibus, Constitutionibus Synodalibus, Decretis, & Ediçtis, ab eo pro tempore emanaturis, & subscribendis, non tantum Auximas, sed æque etiam Cingulanus Episcopus appellari, & se subscribere debeat: & ne Clerus, ac Populus Cingulanus Auximum usque, quod ad decimum & octavum inde lapidem abest ad forum Episcopale quascumque ob causas, etiam levissimas, jugi incommodo amplius pertrahantur, Vicarium sibi in spiritualibus generalem, in Civitate Cingulana, ejusque Territorio, & Diocesi residentem arbitrio suo deputer.

Nonnullis eadem, & ejus Capitulum privilegiis ornatur.

§. 4. Præterea dilectis Filiis Præposito, Archipresbytero, & Canonicis prædictis, nunc, & pro tempore existentibus, ut ipsi in posterum, dimisso veteri indumento, si quod gerunt, Præpositus, & Archipresbyter videlicet, Mozzetam violaceam supra Rochetrum, Canonici vero prædicti Almutiam tam in Ecclesia Cingulana hujusmodi, illiusque Choro, Capitulo, etiam in Misarum, & horarum Canonicarum divinarum, & nocturnarum, necnon Vesperarum, & aliorum divinarum officiorum celebratione, quam in processibus, & sacris functionibus, aliisque actibus publicis, & privatis ubicumque locorum gestare valeant, postmodum aliis nostris Apostolicis literis, ob ipsos ut moris est, per Cancellariam seorsum expediendis, benigne concedimus, atque indulgemus.

Clausula cum derogatoriis.

§. 5. Decernimus insuper, has ipsas nostras Apostolicas literas semper, & perpetuo validas fore, suumque plenarium effectum, & robur habituras: nullo eas tempore, occasione, & causa quantumvis legitima, & juridica, irritas, invalidas, obrepticias, & subrepticias dici unquam posse, etiam si Capitulum, & Canonici Ecclesiæ Auximatis, seu quicumque alii cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & præminentiae, in præmissis omnibus, & singulis, & circa ea quomodolibet, & quavis ex causa, ratione, actione, vel occasione jus vel rem habentes, vel se habere putantes, ad id nequaquam vocati essent, neque illis consensissent: nec causæ, ob quas hæ nostræ literæ prodissent, adductæ, aut comprobatæ haberentur: vel intentionis nostræ, aut jus, & rem habentium consensus decesset, aut quilibet aliud, quantumvis magnum, non excogitatum, neque excogitabile, ac speciale, propriamque mentionem, & expressionem requirens, etiam propterea quod in præmissis, eorumve aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, atque adimplenda, servata, & adimpleta revera non essent: aut denique ex quocumque alio capite, a jure, vel factò, statuto, aut consuetudine aliqua procedente, sive etiam enormis, maximæque læsionis colore, prætextu, ratione, vel causa in ipso etiam corpore juris expressa, licet justa, ratio-

nabili, legitima, juridica, pia, ex privilegio orta, ac etiam si talis esset, quæ ad robur, & vim præmissorum omnino exprimi necessario deberet, fortasse propterea quod de voluntate nostra, ceterisque superius enarratis nusquam appareret, aut nihil probari posset, easdem has nostras literas notari, impugnari, invalidas reddi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam & terminos juris, vel facti, aut gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concessio, vel impetrato, aut edito uti, seu se juvare in iudicio, vel extra unquam posse, decernimus, atque jubemus, universis litibus, & controversiis hac de re, si quæ fortasse sunt, aut fuerunt, perpetuum silentium imponentes. Hæcque easdem literas nostras sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & per Sedem Apostolicam, motu pari, scientia, & plenitudine potestatis, Consistorii decreto ex quibuslibet causis, & sub quocumque verborum tenore, & forma, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, licet in eis de his nostris literis, earumque toto tenore & data specialis mentio fieret, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, non posse, aut debere comprehendere statuimus; sed tanquam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi: & quoties illæ prodierint, toties in pristinum, & validissimum, atque in eum, in quo antea quomodolibet erant, statutum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac denuo etiam sub quacumque posteriori data, quodcumque eligenda, concessas esse, & fore; Sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Prolegatos, ejusdemque Sedis Nuncios, & alios quoscumque, quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fulgentes; sublata eis, & eorum cuilibet, qualibet facultate, & auctoritate aliter judicandi, & interpretandi in quocumque foro, & iudicio, & in quacumque instantia judicari, & definiri debere; sique secus, ac Nos sancimus, super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, hoc totum irritum, & inane habendum esse statuimus; non obstantibus quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsto non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis Constitutionibus, Synodalibus, Provincialibus, Cæcumenicisque Conciliis, Ordinationibus quoque Apostolicis, & earumdem Ecclesiarum Auximatis, & Cingulanæ jurejurando, confirmatione Apostolica, vel Statutis quavis firmitate roboratis, eorumque reformationibus, novis additamentis, stylo, usu, Consuetudinibus, quamvis immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, Literis Apostolicis, quæ eisdem, eorumque majoribus concessa fuissent, seu personis, ac locis quibuscumque, licet speciali, & expressa mentione dignis, sub quocumque tenore, forma, ac quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque Decretis generatim, vel speciatim motu quoque huic simili, & in Consistorio, aut alias quomodolibet, sæpe etiam in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & renovatis: quamquam diserte in eis cavetur, ne iisdem his nostris literis Apostolicis per

Derogatio specifica.

quascumque alias motu quoque simili pro tempore editas, quascumque etiam derogationum derogatorias in se continentes, derogari unquam possit, nec censeatur eis derogatum.

§. 6. Quibus omnibus, & singulis, quamvis de illis, & eorum tenore specialis, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis expressio habenda, aut qualibet alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenorem, formam, & causas quascumque, pias, & ex privilegio deductas, his nostris literis pro plene, & sufficienter insertis, ac de verbo ad verbum, nullo prorsus omisso, expressis habentes, illis in suo robore alias permanentibus, ad pramissorum omnium, & singulorum validissimam vim, & effectum, hac vice dumtaxat, latissime, plenissime, ac sufficienter, necnon speciatim, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio poenalis.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam restitutionis, declarationis, erectionis, sanctionis, concessionis, indulti, decreti, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Apostolorum eius Petri, & Pauli se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo vigesimo quinto XIII. Kal. Junii Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXX.

Statuitur, ne quis Monachus Ordinis Cathusien. quodvis officium, seu gratiam, absque Superiorum consensu, a Sede Apostolica impetrare possit.

Hac Constitutio confirmatur a Clemente XII. Consist. ed. 1732. Julii 31. P. 3.

Dat. 20. Aug. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa praesentis constitutionis.

Cum sicut dilectus filius Vincentius Dinelli Procurator Generalis Monachorum Ordinis Carthusien. Nobis nuper exponi fecit aliqui ipsius Ordinis Monachi ambitionis spiritu ducti officia dicti Ordinis ab hac S. Sede per importunas preces impetrare non erubescant cum maximo Regularis disciplinae detrimento. Nobis propterea dictus Vincentius Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur incommodis, quibus ea de causa Ordo praefatus afficitur, obviam ire, ipsi quoque Vincentium Procuratorem Generalem specialis favore gratiae prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ne de caetero perpetuis futuris temporibus quicumque dicti Ordinis Monachus a praedicta Sede quodvis officium, seu gratiam absque speciali, sive Prioris majoris Carthusiae, vel Procuratoris Generalis pro tempore existentis ejusdem Ordinis licentia, & consensu quoquo modo impetrare possit, audeat, vel praesumat, Apostolica auctoritate tenore praesentium statimus, & ordinamus.

Statutum praedict.

§. 2. Decernentes irritum, nullum, & inane, si quid secus a quoquam contra tenorem praesentium contigerit attentari, vel impetrari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 20. Aug. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Conceditur Provinciali Provinciae Aragoniae Ordinis B. M. de Monte Carmelo facultas conferendi gradus doctoratus in tribus primariis Conventibus Regnorum Caesaraugustan., Valentin., & Pampilonen.

LXXI.

Similis facultas facta fuit ab Inn. XIII. Provinciali ejusdem Ordinis Provinciae Fluminis Januarii in Brasilia Consist. ed. 1723. Dec. 23. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Prior Provincialis, & Definitor Provinciae Aragoniae Ordinis B. M. de Monte Carmelo, quod cum in dicta Provincia lex vigeat juxta Constitutiones ipsius Ordinis auctoritate Apostolica confirmatas, quod omnes Magistri Doctoratus gradum in aliqua publica Studii Generalis Universitate suscipere teneantur, ne ipsis in eorum antiquitate, & praecedentia praedictum inferatur; Expensae vero in Universitatibus studiorum generalium trium illorum Regnorum, in quibus dicta Provincia divisa reperitur pro consequendis dictis gradibus adeo adhaec sint, ut eadem Provincia magnum detrimentum pecuniae, quae ad hunc finem ab illa exit, experiatur, ipsi exponentes, quo haec damna, ac etiam expensae, & itinerum incommoditates evitentur, opportune in praemissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent.

Dat. 30. Aug. 1725. An. 2.

Exponitur causa, quae Pontificem impulerunt.

§. 1. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; eidem moderno, & pro tempore existenti Priori Provinciali praedictae Provinciae Aragoniae, ut ipse dictos gradus Doctoratus in tribus primariis dictorum trium Regnorum, nempe Caesaraugustan., Valentin., & Pampilonen. Conventibus cum assentia Praefecti Studiorum, aliorumque trium Magistrorum cujuslibet respectively ex ipsis Conventibus hujusmodi servatis, alias de jure servan. conferre libere, & licite possit, & valeat auctoritate Apostolica tenore praesentium facultatem concedimus, & impertimur.

Concessio praed.

§. 2. Decernentes eadem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiiri debere: ac irritum,

Clausula.

& inane,